

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 27599/10
29.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., коју заступа Мирослава Новаковић, адвокат из Чачка, ул. Хајдук Вељкова бр. 20, поднетој против решења Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско-правне послове број 463-02-00385/2009-07 од 08.09.2010. године, уз учешће заинтересованог лица града Чачка, чији је законски заступник Градско јавно правобранилаштво Града Чачка, у предмету грађевинском, по одржаној усменој јавној расправи дана 16.03.2012. године, у нејавној седници већа одржаној дана 29.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **ОДБИЈА**.

II **ОБАВЕЗУЈЕ** се тужиља да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора у износу од 13.500,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, донетим по жалби Градског јавног правобранилаштва Града Чачка, поништено је решење Градске управе за урбанизам Града Чачка број 463-69/2009-IV-2-07 од 16.06.2009. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења. Наведеним првостепеним решењем, тачком I

диспозитива, утврђено је да Б.Б. из ..., Ул. ... бр. ..., са 1/2 идеалног дела и А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., са 1/2 идеалног дела, као правни следбеници ранијег сопственика, имају право сукоришћења на неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини, означеном као кат.парц.бр. ..., по култури земљиште под зградом (објекат без одобрења за изградњу), у површини од 0.00,76 ха и земљиште уз зграду, у површини од 0.01,53 ха, што укупно износи 0.02,29 ха, КО ..., број листа непокретности ..., за КО ..., у смислу чл. 84. Закона о планирању и изградњи ("Сл.гласник РС" бр. 47/03 и 34/06). Ставом II диспозитива одређено је да се решење по правноснажности доставља Републичком геодетском заводу Републике Србије, Служби за катастар непокретности Чачак.

Тужиља у тужби поднетој Управном суду 05.10.2010. године оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да подносиоци захтева (Б.Б. и А.А.), сада само А.А., јесу лица на које је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом, јер у време закључења купопродајног уговора Ов. бр. ... од 26.12.1973. године, када је А.А. са мајком В.В. купила стару кућу на кат.парц.бр. ... са парцелом, кућа је била снабдевена тапијом из 1938. године, због чега је у том моменту земљиште било изграђено грађевинско земљиште са стамбеним објектом, за који је издата тапија и као такво било је у дозвољеном промету. Даље, наводи да су А.А. и В.В. за тај стамбени објекат прибавиле тапију бр. 463-80/80-04 од 26.03.1980. године, а уговором о поклону Ов. бр. ... од 14.05.1985. године В.В. је својој ћерки А.А. поклонила своју идеалну 1/2 од куће и плаца, а затим уговором Ов. бр. ... од 13.01.1991. године А.А. је поклонила 1/2 идеалног дела свом супругу Б.Б., а после смрти А.А. постаје једини власник ових непокретности решењем Основног суда у Чачку Ов. бр. ... од 15.07.2010. године. Даље, наводи да је 1973. године стамбени објекат – приземље, две собе и улаз са парцелом био у легалном и дозвољеном промету и да су А.А. и Б.Б. лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са тада важећим законом. Поред наведеног истиче да су Б.Б. и А.А. после 1992. године срушили стари стамбени објекат од два одељења са улазом на кат.парц.бр. ... и изградили потпуно нови стамбени објекат, без дозволе, чија је површина у основи 76 м², по листу непокретности бр. ... КО ..., па је ова парцела постала неизграђено грађевинско земљиште, због чега су се стекли услови да се на тој парцели као неизграђеном осталом грађевинском земљишту у државној својини утврди право сукоришћења А.А. и Б.Б. као правним следбеницима ранијег сопственика, а све

према чл. 84. тада важећег Закона о планирању и изградњи. Сматра да је оспорено решење незаконито јер је противно одредби чл. 193. сада важећег Закона о планирању и изградњи, којом је прописано да се сви уговори о преносу права коришћења, односно куповини земљишта, или куповини објеката који су закључени до 13.05.2003. године, сматрају доказом о решеним имовинско-правним односима на грађевинском земљишту. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Законски заступник заинтересованог лица, (град Чачак) Градско Јавно правобранилаштво Града Чачка, доставило је суду одговор на тужбу, у коме је оспорило наводе тужбе и навео да је према обавештењу Градске управе за урбанизам Града Чачка – Урбанистичког одсека бр. 9958-сл/09-IV-2-01 од 26.03.2009. године, кат.парц.бр. ... КО ..., обухваћена Одлуком о одређивању делова ГУП-а насеља Чачак 2015 ("Сл. лист Општине Чачак" бр. 6/2001), који се могу примењивати до доношења новог урбанистичког плана ("Сл. лист Општине Чачак" бр. 8/2003), и према којој се налази у зони градског центра (објекти јавних функција), као и у зони уске споменичке заштите, као и да је наведена парцела обухваћена и Планом детаљне регулације "Центар 3" ("Службени лист Општине Чачак" бр. 14/2008) и према коме се налази у зони ознаке А1 градски центар, где се планирају централне функције за становање, стамбено пословна и стамбена, густина насељености 201-350 СТ/ха, у блоку 6, подцелина БД, чија је намена пословна, стамбено-пословна и стамбена и са јавним грађевинским земљиштем чини урбанистичку у функционалну целину. Сматра да с обзиром на одредбу чл. 69. ст. 2. Закона о планирању и изградњи, нема места усвајању захтева тужиље све до спровођења поступка парцелације, којим би се одвојило јавно грађевинско земљиште од осталог земљишта. Поред наведеног указује да према одредби чл. 84. Закона о планирању и изградњи, тужиља није била овлашћена за подношење захтева за утврђивање права коришћења, јер није ни ранији сопственик предметног земљиште, ни законски наследник ранијег сопственика, нити лице на које је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом, јер у време закључења купопродајног уговора, према прописима који су тада били на снази, није био дозвољен промет неизграђеног грађевинског земљишта, па

предметни уговор није могао бити валидан правни основ за пренос права коришћења на предметној парцели. Указује да је тужиља у тужби разјаснила дилему из решења Министарства финансија Републике Србије, у вези чињенице да је кућа на којој је издата тапија од Бановине Дринске, срез Трнавски, Општина Чачанска, бр. 3814 од 28.02.1938. године порушена и да су тужиоци на кат.парц. бр. 866 КО Чачак изградили нови стамбени објекат без дозволе и да Закон о планирању и изградњи ("Службени гласник РС" бр. 72/09...24/11), пружа могућност тужиљи да реши спорну ситуацију. Предлаже да суд тужбу одбије.

Како је одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима, то је Управни суд дана 16.03.2012. године одржао усмену јавну расправу у присуству заинтересованог лица а у одсуству уредно позване тужиље и туженог органа.

Заинтересовано лице, Град Чачак кога заступа законски заступник Градско јавно правобранилаштво Града Чачка, је у речи на усменој јавној расправи остало у свему при наводима из одговора на тужбу и предложило да суд тужбу одбије а тужиљу обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора за састав поднеска за сваки по 6.000,00 динара и за приступ на расправу у износу од 7.500,00 динара по АТ.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода изнетих у тужби, одговора на тужбу, списа ове управне ствари, као и навода странке на расправи, нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је у поступку, у коме није било повреде правила поступка, поништио решење Градске управе за урбанизам Града Чачка бр. 463-69/2009-IV-2-07 од 16.06.2009. године и предмет вратио првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање. Наиме, одредбом члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01), прописано је да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган он ће својим решењем поништити првостепено решење и вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак. Како је уведеном поступку

тужени орган утврдио, полазећи од одредбе чл. 84. Закона о планирању и изградњи, чињенице да је још правоснажном пресудом на основу признања Општинског суда у Чачку П бр. 811/73 од 24.05.1975. године утврђено да је Ненадић Љубомир искључиви власник куће на катастарској парцели ... КО ... и уговора на основу којих је извршен промена корисника у катастру, да подносиоци захтева нису овлашћени за подношење захтева за утврђивање права коришћења, јер нису ранији сопственици земљишта, ни њихови законски наследници, нити лица на која је ранији сопственик пренео право коришћења у складу са законом, с обзиром да у време закључења купопродајног уговора према тада важећим прописима није био дозвољен промет неизграђеног грађевинског земљишта, због чега такав уговор није могао бити валидан правни основ за пренос права коришћења, при чему првостепени орган у спроведеном поступку није утврдио да ли се ради о изграђеном или неизграђеном грађевинском земљишту с обзиром да се из списка види да се на кат. парц. ... КО ... (раније ... КО ...) налази кућа која се помиње још у тапији издатој од Бановине Дринске Срез Трнавски општина Чачак, број 3814 од 28.02.1938. године, то су се, по оцени суда, стекли услови да тужени орган, применом одредбе чл. 232. ст. 2. Закона о општем управном поступку, поништи решење првостепеног органа од 16.06.2009. године.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе чл. 40. ст. 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлучујући о захтеву законског заступника заинтересованог лица Града Чачка Градског јавног правобранилаштва за накнаду трошкова управног спора, опредељених на усменој јавној расправи од 16.03.2012. године, у износу од 13.500,00 динара, Управни суд је нашао да је заинтересовано лице, у вези са вођењем управног спора, имало трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 6.000,00 динара и за заступање на одржаној усменој јавној расправи 16.03.2012. године, у износу од 7.500,00 динара, те је одредио ове трошкове у износу од 13.500,00 динара, применом одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом одредбе чл. 150., 153. и 154. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.03.2012. године, 7 У. 27599/10

Записничар
Вера Маринковић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ДР